

توقیع در نفی ادعای بابت

عنوان

❖ خطبه در شیراز مسجد وکیل اواخر سنه 1845

حضرت نقطه اولی

صاحب اثر

مجموعه صد جلدی، شماره 91، صفحه 169 – 170

مأخذ این نسخه

سایر مأخذ

شیراز بعد الحج، مسجد الوکیل

محل نزول

اواخر سنه 1845م

سال نزول

مخاطب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

و به نستعین

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، و بعد

چنین کویدا قل خلق الله علي بن محمد المرحوم محمد رضا "طاب ثراه" که جمعی ادعای مقام بابیت امام را (ع) نسبت باین بنده ضعیف داده اند و حال آنکه مدعی چنین امری نبوده و نیستیم و حتم است بر کسیکه ادعای چنین امر عظیم را نماید که متصف بجمیع صفات کمالیه علمیه و عملیه بوده علمی از علوم و رسمی از رسوم را فاقد نباشد و احاطه بر کل علوم ظاهریه و باطنیه هیچ تحقیق و تفصیل داشته باشد و نباشد امری از امور کرامه یا خارق عادت که عند الله محمود باشد مگر آنکه بر نحو قطبیت نه بنحو قوه امکانیه که در همه اشیا خداوند بالاصاله یا بالعرض قرار داده مالک باشد و اگر امری از امور یا حرفی از علوم را فاقد باشد شکی نیست که حامل این مقام عظیم نیست و خداوند عالم و اهل ولایت او شاهد و بصیرند که بحرفی از علوم رسوم اهل علم و بامری از خوارق عادات عالم و قادر نیستیم و کلماتی اگر جاری از قلم شده باشد بر محض فطرت بوده و کلا مخالف قواعد قوم است و دلیل بر هیچ امری نیست و هر کس در باره حقیر اعتقاد رتبه بابیه امام (ع) را نماید خداوند گواه است که در ضلاله است و در آخرت در نار و در این ورقه حيله و تقیه نیست بلکه ظاهر و باطنم بر آنچه نوشته گواهی می دهند و کفَى بِاللَّهِ عَلَى مَا أَقُولُ شَهِيدًا.